طرح هایی برای بازآفرینی و ساماندهی سکونتگاه های حاشیه ای قم

« اسماعیل آباد» جابه جا می شود

گفت‌وگو با تقی آزاد ارمکی جامعه‌شناس درباره مسئولیت اجتماعی دولت و مردم در برابر مقابله با موج چهارم کرونا

جامعه ایرانی باید با نظارت دولت داوطلب کاهش نابسامانی اجتماعی شود

فریبا خان احمدی
خبرنگار

طغیان موج چهارم کرونا در همه شهرهای قرمز کرونایی و رکوردشکنی‌های پیاپی آمار مرگ‌ومیر و ابتلا به کووید۱۹ در شرایط فعلی تنها یک راه حل را پیش روی شهروندان قرار داده است؛ اجرای موبه‌موی شیوه‌نامه‌های بهداشتی. با وجود این و اعمال تعطیلی‌های سراسری عده‌ای با نقض قوانین و برپایی میهمانی و دورهمی و ادامه مشاغل به شکل پنهانی و زیرزمینی به پروتکل‌شکنانی بدل شده‌اند که هیچ قاعده و قانونی را برنمی‌تابند؛ همین‌هایی که به محض اینکه مرگ سراغ اعضای خانواده‌شان می‌آید تقصیرها را گردن سیاستگذاران می‌اندازند و از نبود روش‌های سفت و سختگیرانه ناله می‌کنند. در این زمینه با دکتر تقی آزاد ارمکی جامعه‌شناس و استاد دانشگاه گفت‌وگو کردیم که می‌خوانید:

■ ما وارد پیک چهارم کرونا شده‌ایم که هر روز آمارهای ترسناکی از روند مرگ‌ومیر در کشور از زبان مسئولان به گوش می‌رسد، اینکه بزودی تهران سیاه خواهد شد مسأله جدی است، با همه اینها بسیاری از کارشناسان حوزه سلامت مردم را در نقض پروتکل‌های بهداشتی مقصر می‌دانند و در مقابل مردم در شبکه‌های اجتماعی تناقض در سیاستگذاری‌ها و دولت را عامل افزایش مرگ‌ومیر و قرمز شدن شهرها می‌دانند. شما در این باره چه نظری دارید؟

ما اگر بخواهیم مدنی عمل کنیم دولت همه‌کاره نمی‌تواند باشد، وقتی کم می‌آوریم و به مشکلی جدی برمی‌خوریم آن‌وقت تازه نقش بیشتر را به دولت می‌دهیم و انتظار داریم که دولت، پیشگیری، مداخله، کنترل و نظارت کند این چیزی که وجود دارد فی‌الواقع باید خواسته و نیاز عمومی و مدنی جامعه باشد، جامعه باید به این سطح از آگاهی برسد که با نظارت و مراقبت دولت داوطلب کاهش نابسامانی اجتماعی هم بشود. فرض کنیم اگر جامعه‌ای بودیم که دولت‌مان ضعیف‌تر بود آیا نباید روزانه میزان بیماری و فوتی‌هایمان به مرز دو هزار نفر برسد؟ جایی مثل امریکا هم که دولت امکانات قوی و پلیس قدرتمند دارد باز همین اتفاق می‌افتد ما می‌بینیم که تعداد کشته‌های کرونا در امریکا بسیار بالا است. پس برگردیم و بحث را به سمت دیگر ببریم که مبتنی است بر فهم عمومی و اینکه جامعه قضاوت روشن و دقیق در مورد بیماری کرونا ندارد. متأسفانه مردم ایران داوطلب مرگ هستند یعنی با مرگ مشکلی ندارند، به لحاظ تاریخی پدیده مرگ در ایران عجیب و غریب است. تا دیروز این مسأله خودش را در مورد بیماری‌ها نشان می‌داد بعد در حوادث رانندگی نشان داد و حالا در کرونا خودش را نشان داده است، لذا کم اهمیت شدن جان آدمی در ایران مسأله اساسی است. بنابراین به جای اینکه سراغ دیدگاه‌هایی برویم که دولت قدرتمند را برای کنترل و مداخله و نظارت مورد محوریت قرار دهد، باید سراغ گزاره‌هایی برویم که اهمیت بهداشت و جان و زیست را مهم کند. ما این را نداریم. شاید کسی حرف‌های مرا نقد کند و بگوید فلانی در امریکا که اهمیت جان زیاد است چرا آنجا هم تعداد کشته‌های کرونا بالاست؟ علت مرگ ومیر بالا در امریکا به انزوای اجتماعی برمی‌گردد، در امریکا ۳۵۰ میلیون نفر در کنار ساختارهای قدرتمند وجود دارد اما افراد تنها هم زیاد هستند. در ایران ما هنوز به ظهور انزوای فردی اجتماعی نرسیدیم که بگوییم ۸۵ میلیون آدم تنها داریم، ما هنوز اجتماعات داریم، هنوز هم گروه‌های اجتماعی و باهم بودن داریم، هنوز خانواده داریم، پس مرگ ما ریشه‌اش در باهم بودن و باهم زیست کردن و کم‌اهمیت بودن زندگی است. بنابراین وقتی باهم زیست می‌کنیم و اهمیت زندگی هم کم می‌شود آن‌وقت انتقال بیماری هم پیش می‌آید پس باید به جای اینکه دولت را دعوت کنیم مداخله کند و در پارک بایستد یا جلوی در خانه‌ها پلیس بگذارد و اجازه ندهند مردم بیرون بیایند یا دستگیرشان کنند و صورت‌شان را بپوشانند (یا حتی در فضای مجازی دیدم در برخی کشورها هر کسی که ماسک نزده بود تنبیه می‌شد) به جای اینکه سراغ این رفتارهای تنبیهی برویم، باید سراغ دفاع از زندگی و اهمیت عمر و طولانی بودن عمر برویم. به نظرم این مسأله گمشده در ایران است.

■ شما با این موضوع موافقید که گفته می‌شود مردم مقصر اصلی پیک چهارم کرونا هستند یا اینکه مردم پروتکل‌ها را رعایت نمی‌کنند و حتی با وجود مداخلات سختگیرانه مادامی که مردم دستورالعمل‌ها را جدی نگیرند همچنان با روند افزایشی مرگ‌ومیر مواجه خواهیم بود. با وجود گذشت یک سال از پاندمی، شما نقش مردم را در کاهش بار اپیدمی چقدر مؤثر می‌دانید؟

به اعتقاد من عملکرد دولت در مواجهه و مدیریت بیماری کرونا و همچنین ستاد ملی مقابله با کرونا تا حدودی خوب بوده اما واقعیت این است ما در ایران به جای دولت، نظام سیاسی داریم. وقتی در راهپیمایی ۲۲ بهمن به رئیس دولت ناسزا می‌گویند یا رسانه ملی صبح تا شب دولت را تضعیف می‌کند این دولت که نمی‌تواند کاری کند هر چند که سختگیرانه‌ترین پروتکل‌ها را هم اعمال کند. به نظرم دولت همین که در شرایط فعلی حقوق کارمندانش را می‌دهد یا در خیابان‌ها پلیس می‌گذارد کار بزرگی را انجام می‌دهد، از طرفی بخشی از مردم هم مهمترین دستورالعمل‌ها را اجرا می‌کنند یعنی زیاد دست نمی‌دهند، همدیگر را بغل نمی‌کنند و تا حدودی هم ماسک می‌زنند اما تا زمانی که همه رعایت نکنند و ماسک نزنند و همدیگر را بغل کنند دولت نمی‌تواند کاری کند. آن چیزی که وجود دارد حلقه گمشده زنجیره اجتماعی فرهنگی و اهمیت زندگی در ایران است. ما مردم نیامده‌ایم که زندگی کنیم ما آمده‌ایم که هرچه زودتر بمیریم و چون باید زودتر بمیریم پس کرونا این کار را می‌کند، تا دیروز حوادث رانندگی عامل مرگ بود قبل‌تر هم بیماری‌های واگیر دیگر و گرسنگی بود. به همین دلیل است که در عرصه دموکراسی و اقتصاد هم دچار یکسری گرفتاری‌ها هستیم، ما اهل زندگی نیستیم، وارد فضاهای دیگر شده‌ایم که چندان مناسب نیست. اگر اهل زندگی بودیم که تاجر و بانکدار یا کارمند دولت اختلاس نمی‌کردند، متأسفانه ما اهل زندگی نیستیم و هر روز در اخبار می‌شنویم که هر کسی هر چه دستش آمد برمی‌دارد و می‌برد، این جامعه غارت‌زده است.

■ شما به اهمیت عمر و زندگی اشاره کردید، از طرفی مردم خسته شده‌اند و نگرش روشنی نسبت به آینده در شرایط فعلی ندارند و گمان می‌کنند کرونا به این زودی‌ها دست‌بردارشان نیست و تا زمانی که واکسیناسیون اتفاق نیفتد نمی‌توانند برای مدت نامعلوم با سبک زندگی جدید کنار بیایند.

تبلیغات را رها کنید، واکسیناسیون در بسیاری از کشورها هنوز انجام نشده است حتی کشورهایی که واکسن را تولید هم کرده‌اند هنوز همه جمعیت‌شان واکسن نزده‌اند.

امیر رجبی / ایران

■ به نظر می‌رسد خیز چهارم کرونا و قرمز شدن تعداد بی‌شماری از شهرها فضای اجتماعی و اقتصادی کشور را دچار چالش جدی کرده و با توجه به اعمال تعطیلی سراسری هنوز بخش عمده‌ای از مردم این مسأله را جدی نگرفته‌اند و کماکان با نقض محدودیت‌ها به فعالیت خود ادامه می‌دهند، شما دلایل همراهی مردم در مواجهه با کرونا را در چه می‌بینید؟

این بحث وجوه متعدد دارد، یک وجه این است نظام سیاسی قدرت اعمال قدرت و توانایی ندارد. اگر نظام سیاسی مشروعیت داشته باشد ولی ابزار نداشته باشد اعمال کند جامعه نسبت به آن واکنشی نشان نمی‌دهد، شما قصه ارزاق عمومی و مرغ را نگاه کنید هر روز دولت وارد می‌شود اما هیچ‌وقت اعمال قدرت نمی‌کند چون ابزار ندارد. کرونا هم همین‌طور است، امروز مرگ‌ومیر زیاد می‌شود و از مردم می‌خواهد در خانه بمانند اما از آن‌سو مردم می‌گویند؛ از کجا معلوم علت مرگ‌ومیر ما باشیم. بحث دوم؛ ما در ایران عادت کردیم هیچ چیز را جدی نگیریم همان‌طور که پیام و مفهوم جنگ، انقلاب، سیل و زلزله، زندگی شهری و خشکسالی را جدی نگرفته‌ایم برای همین در ایران هر کسی دنبال این است گذران راه خودش را پیدا کند یعنی هر فردی در ایران یک راه‌حل برای برون رفت از مشکلات شخصی پیدا کرده است و کرونا را هم همین‌طور نگاه می‌کنند. در ایران همه آدم‌ها به لحاظ فردی راه‌حل فردی انتخاب می‌کنند، در مورد کرونا همه فکر می‌کنند به لحاظ فردی راه مقابله فردی و برون‌رفت را پیدا کرده‌اند یا رعایت می‌کنند یا نمی‌کنند، انتخاب راه‌حل‌های فردی بدترین مسأله‌ای است که در جامعه ایرانی اتفاق می‌افتد. آدم‌ها مسائل را فردی کرده‌اند و راه‌حل‌ها و شیوه مقابله‌شان با کرونا نیز فردی شده است، مشکل عمده در بحث کرونا ساده‌انگاری و بی‌اعتنایی کردن و جدی نگرفتن و انتخاب راه‌حل‌های فردی است، برای همین برای مقابله با آن اراده جمعی شکل نمی‌گیرد و نمی‌توانیم کار را پیش ببریم. فقدان اراده جمعی موجب شده آسیب‌هایی را در سطح کلی و حتی سطح فردی ببینیم.

■ همان‌طور که اشاره کردید انتخاب راه‌حل‌های فردی به جای شکل‌گیری اراده جمعی در مواجهه با پدیده کرونا تک‌تک شهروندان را به سمت عادی‌انگاری سوق داده است، به نظر شما این اتفاقات ناشی از چه تغییراتی است؟

ببینید وقتی پدیده‌ای استمرار پیدا می‌کند حساسیت خیلی زیادی را ایجاد نمی‌کند در نتیجه جنبه عادی پیدا می‌کند، مردم ایران به‌طور روزمره کشته داده‌اند و هم‌اینک نزدیک به ۶۵ هزار انسان ایرانی در این مدت فوت شده‌اند، این ارقام رسمی است. مردم احساس می‌کنند اتفاقی که نیفتاده یکسری آدم مرده‌اند و مرگ سرنوشت ما ایرانیان است ما همین‌طوری پیش می‌رویم حالا یا از کرونا یا به‌خاطر تصادف می‌میریم، این همان چیزی است که جنبه روزمرگی پیدا کرده است و آدم‌ها متناسب با این سبک زندگی طراحی کرده‌اند. از طرفی مسئولیت‌پذیری در افراد کم شده، کار جدی انجام نمی‌دهند برای مثال تعطیلی اعمال می‌شود و یک‌دفعه باید مغازه‌ها را ببندند اما برخی دنبال فرصت می‌گردند تا همه ضرر و زیان‌شان را برطرف کنند. اگر قانون در کشور به درستی اجرا می‌شد و افراد قاعده‌مند بودند و بعداً فرصت پیدا می‌کردند از طریق وام مشکلات اقتصادی‌شان را حل کنند این اتفاقات نمی‌افتاد. چون اینها نیست افراد دنبال فرصت‌طلبی و نادیده گرفتن دستورالعمل‌ها هستند. برخی سخنرانی می‌کنند و همه تقصیرها را می‌اندازند گردن دیگران. اینها نشان می‌دهد در سازماندهی مسأله مشکل وجود دارد، اینکه حرف‌های درخشانی بزنیم و بگوییم مردم نمی‌فهمند این درست نیست، ما نمی‌توانیم حرف‌های قهرمانانه بزنیم در حالی که امکانات دست‌مان است و همه‌چیز را بیندازیم گردن دیگران. وزارت بهداشت باید شیوه‌هایش را پیدا کند، هیچ کسی حق ندارد نقش قهرمان را بازی کند. از نظام سلامت هم کار شاخصی ندیده‌ایم. در حالی که رهبری گفتند به حرف وزیر گوش کنید، کل صدا و سیما نیز بیشتر محل وزارت بهداشتی‌ها بوده یعنی ابزار رسانه‌ای هم داشته‌اند اما چرا این چنین نشد؟

افزایش آمار فوتی‌های کرونایی و شهرهای قرمز در کشور

با گذشت تنها یک هفته از پایان تعطیلات نوروزی بهار قرمز کرونایی در کشور آغاز شده است تا جایی که دیروز آمار مرگ‌ومیرهای کرونایی برای چندمین بار رکورد زد و با فوت ۲۷۴ بیمار جدید، رقم تعداد جانباختگان به مرز ۶۵ هزار نفر نزدیک شد، ازطرفی روند رو به رشد تعداد مبتلایان نیز بسیار نگران کننده است.

تنها در دو هفته گذشته آمار بیماران مبتلا به کرونا به دو برابر رقم روزهای نخست فروردین رسیده است، در بیست‌وچهار ساعت منتهی به روز گذشته ۲۳ هزار و سیصد و یازده بیمار جدید در کشور شناسایی شدند که حال دو هزار و ۸۸۴ نفر از آنان وخیم گزارش می‌شود، این در حالی است که تخت‌های آی‌سی‌یو در بیمارستان‌ها مملو از بیماران کرونایی شدند و رؤسای دانشگاه‌های علوم پزشکی به فکر وارد کردن تخت‌های جدید به مدار درمانی هستند.

هم اینک ۴ هزار و ۴۴۰ نفر از بیماران در تخت‌های مراقبت ویژه قرار دارند. طغیان موج چهارم کرونا روزبه‌روز به تعداد شهرهای قرمز اضافه می‌کند.

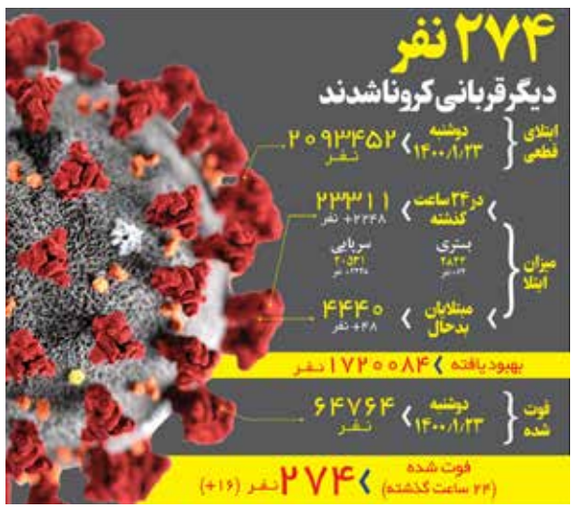

دیروز همچنین رکورد تعداد شهرهای قرمز کرونایی نیز شکست و عدد ۲۹۵ شهرستان قرمز، نقشه کرونایی کشور را آتشین کرد و ۹۹ شهرستان به رنگ نارنجی درآمدند.

نکته قابل توجه این است که تنها ۹ شهرستان در وضعیت آبی قرار دارند و ۴۵ شهرستان هم در شرایط زرد کرونایی هستند، اما در این حال، اوضاع تهران به عنوان قلب اپیدمیولوژی کشور وخیم‌تر گزارش می‌شود. دیروز مقامات وزارت بهداشت و ستاد کرونای تهران از سیاه شدن نقشه کرونا در تهران خبر دادند، گمانه‌زنی‌ها نشان می‌دهد هفته آینده بسیار نگران‌کننده‌تر خواهد بود.

علیرضا زالی در این مورد خبر می‌دهد برای نخستین بار تمامی شهرهای استان در وضعیت قرمز قرار گرفته‌اند. نرخ رشد افزایش امواج بیماری با سرعت بسیاری اتفاق افتاده، در تهران بیماران اغلب به سوشه انگلیسی مبتلا هستند و رکوردشکنی در حوزه مراجعه سرپایی اتفاق بی‌سابقه‌ای را رقم زده.

تنها در یک روز گذشته ۱۹ هزار بیمار کرونایی در تهران به مراکز درمانی مراجعه کردند که عدد قابل توجهی است، با وجود این زالی از برخی دستگاه‌ها بویژه بخش‌های خصوصی در عمل نکردن به مصوبات ستاد ملی کرونا ابراز گلایه می‌کند. او هشدار می‌دهد هیچ نقطه امن و غیرآلوده در تهران وجود ندارد و لذا نقاط پرازدحام شهری از نقاط اصلی انتقال ویروس هستند. توصیه‌ها بر این نکته تأکید دارند هفته آینده موج سنگین‌تری از بستری‌ها را در تهران شاهد خواهیم بود و باید محدودیت‌ها در تهران با جدیت اعمال شود.

همچنین فرمانده انتظامی تهران بزرگ هم گفت: به دو هزار واحد صنفی متخلف از گروه سه و چهار مشاغل مشمول محدودیت‌های کرونایی هشدار و تذکر دادیم.

یادداشت

اتخاذ تدابیر تشویقی به مردم در مقابله با کرونا

مجید صفاری‌نیا
رئیس انجمن روانشناسی ایران

ساختار طبیعت انسان یا ماهیت تکاملی انسان براساس ماندن در خانه، در قرنطینه بودن یا در سکنی بودن نیست. زندگی شهری انسان به شکل مدرن از حدود یکصد و ده یا بیست سال پیش آغاز شده است و شاید بزرگترین شهر جهان، شهری مثل لندن بوده با یک میلیون جمعیت که یک فرد در یک ساعت می‌توانسته شمال و جنوب، غرب و شرق این شهر را طی کند. بنابراین انسان چیزی در حدود ۹۹.۷ درصد عمر خودش را در روستاها در عشیره ها و در جلگه‌ها به‌صورت گروهی و دسته‌جمعی زندگی کرده است. بنابراین زندگی مدرن شهری که انسان طی یکصد و بیست سال تجربه کرده پدیده‌ای است که خیلی با ماهیت تکاملی انسان جور در نمی‌آید. آنچه شاید بتواند اضطراب انسان را کاهش دهد و او را با سبک زندگی مدرن شهری سازگار کند، تعامل و روابطی است که با اطرافیان خودش دارد. یعنی روابطی که با خانواده‌اش، خویشاوندان، دوستان وهمکاران خود دارد. طبیعتاً ماندن در خانه و قرنطینه کردن واکنش‌های روانی را در افراد ایجاد می‌کند که این واکنش‌های روانی می‌تواند با خشونت با پرخاشگری با اعتراض و حتی افسردگی همراه باشد. آنچه حکمرانان و سیاستمداران باید در نظرداشته باشند، استفاده از تکنیک‌های طراحی محیط است. شما با استفاده از طراحی محیط و مدیریت محیط می‌توانید مردم را برای در خانه ماندن مجاب کنید؛ یعنی برای آن ماهیت تکاملی کاری که می‌شود انجام داد، طراحی محیط و اجبار افراد برای در خانه ماندن است و از طرفی ارائه مشوق‌های لازم به مردم است. مثلاً اینکه رسانه‌های اجتماعی مثل صداوسیما از نوستالژی‌های مردم در ایام تعطیلی استفاده کنند. منظور کارهای کم هزینه است. برای مثال صداوسیما برنامه‌ای تهیه می‌کند به‌نام خندوانه یا دورهمی که از شبکه‌های مختلف پخش می‌شود و برای این برنامه‌ها میلیون‌ها تومان هزینه شده است.

اما برنامه‌هایی که برای مردم جنبه نوستالژی دارد و در آرشیو صداوسیما وجود دارد شاید با اندکی سانسور مختصر و یک کوتاه کردن قابل پخش شود یا شبیه آنها بسازیم برای افراد و به شیوه‌های مختلف مردم را سرگرم کنیم. برای اینکه این در خانه ماندن و این قرنطینه شدن باعث بروز واکنش‌های روانی و اختلافات خانوادگی می شود. در واقع ما با طراحی محیط کاری انجام دهیم که افراد در خانه بمانند یا مشاغل تعطیل شوند. سیستم‌های حمایتی مانند حمایت‌های مالی، حمایت‌های اقتصادی برای مردم ایجاد کنیم.

همین‌طور رسانه‌ها می توانند نقش سرگرم‌کننده خودشان را در قالب کمپین‌های فضای مجازی ایفا کنند و برای کاهش واکنش روانی مردم به کار گیرند. نتیجه اینکه به هر حال در خانه ماندن با رویکرد تکاملی مردم جور در نمی‌آید و این وظیفه مدیریت و حاکمیت است که با طراحی محیط با ارائه تقویت‌ها، جریمه‌ها و کنترل‌ها بحث کرونا را مدیریت کنند و برای اینکه واکنش روانی مردم به حداقل برسد و بتوانند پروتکل‌ها را رعایت کنند تدابیر تقویت کننده، پاداش دهنده و تدابیر منفی مثل جریمه و تقویت‌های منفی را برای مردم ارائه کنند. به این معنا که اگر فکر کنیم که مردم با توصیه، دستورالعمل‌های پیشگیری از کرونا را رعایت می‌کنند این خاتمه دادن به یک احساس پیچیده شناختی و ذهنی انسان است. طبیعتاً اگر مردم با توصیه رعایت می‌کردند، همه مردم رستگار بودند همه مردم جایگاه شان در بهشت بود همه مردم عدل و داد را رعایت می‌کردند و ده‌ها موارد مشابه دیگر.

آگهی مناقصه عمومی دومرحله‌ای همراه با ارزیابی کیفی
نوبت دوم
مناقصه شماره WSS-9830158
شرکت ملی نفت ایران
شرکت نفت و گاز پارس
شرکت نفت و گاز پارس در نظر دارد خرید یک قلم (۲۵۲۰ متر) TUBE S.S 904 L مورد نیاز خود را با برگزاری مناقصه عمومی دو مرحله‌ای طبق شرایط زیر از طریق یک شرکت واجد صلاحیت تأمین نماید.

◄ شرایط و مدارک لازم جهت دریافت استعلام ارزیابی کیفی:
الف) داشتن تجربه کافی و مرتبط با موضوع کار
ب) اساسنامه، اظهارنامه ثبت شرکت و آخرین آگهی تغییرات (مندرج در روزنامه رسمی)
ج) ارائه کد اقتصادی، شناسه ملی
از کلیه اشخاص حقوقی واجد شرایط دعوت می‌گردد بلافاصله پس از چاپ آگهی اول و حداکثر ۳ (سه) روز پس از انتشار آگهی نوبت دوم تا پایان ساعت اداری، از طریق سامانه تدارکاتی الکترونیکی دولت (ستاد) به نشانی اینترنتی WWW.SETADIRAN.IR قسمت سامانه مناقصات مراجعه نموده و پس از اخذ کد کاربری و رمز عبور نسبت به دریافت اسناد اقدام نمایند.
لازم است مناقصه‌گران درصورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت‌نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند.
◄ کلیه مراحل برگزاری فراخوان ارزیابی کیفی از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت انجام خواهد شد.
◄ اطلاعات و اسناد مناقصه عمومی پس از برگزاری فرآیند ارزیابی کیفی و ارسال دعوت‌نامه از طریق سامانه ستاد به مناقصه‌گران ارسال خواهد شد.
◄ نظر به اینکه به استناد بخش‌نامه معاون محترم مهندسی، پژوهش و فناوری وزارت نفت، به‌شماره ۹۷/۲۱۳۹۴۳ مورخ ۱۳۹۷/۵/۱۰، کلیه خریدهای شرکت‌های تابعه وزارت نفت در تمامی سطوح معامله بایستی از طریق سامانه تأمین الکترونیکی کالای صنعت نفت (EP) صورت پذیرد، انعقاد قرارداد و انجام خرید صرفاً با تأمین‌کنندگانی که نام آن‌ها در فهرست بلند سامانه مذکور قرار دارد، امکان‌پذیر است. بنابراین مناقصه‌گر موظف به انجام تشریفات لازم جهت قرارگرفتن در فهرست سامانه مذکور تا تاریخ انعقاد قرارداد بوده و هرگونه تبعات ناشی از عدم رعایت مقررات فوق، متوجه مناقصه‌گر خواهد بود.
◄ آخرین مهلت ارسال پاسخ استعلام ارزیابی کیفی: تا دو هفته پس از آخرین مهلت دریافت اسناد استعلام ارزیابی کیفی
◄ تاریخ و محل تحویل اسناد مناقصه: متعاقباً به‌اطلاع واجدین شرایط خواهد رسید.
◄ آخرین مهلت تحویل پیشنهاد و تاریخ گشایش پیشنهادها: طبق تاریخ‌های مندرج در اسناد مناقصه
◄ لازم به ذکر است پیشنهادهای ارائه شده توسط مناقصه‌گران می‌بایست حداقل تا ۳ ماه از تاریخ تحویل پیشنهاد مالی معتبر باشد.
◄ در صورت نیاز به اطلاعات بیشتر، متقاضیان می‌توانند با شماره تلفن ۵ و ۸۳۷۶۲۶۰۴-۰۲۱ تماس حاصل نمایند.
◄ اطلاعات تماس سامانه ستاد جهت انجام مراحل عضویت در سامانه: مرکز تماس: ۴۱۹۳۴-۰۲۱ - دفتر ثبت‌نام: ۸۸۹۶۹۷۳۷ و ۸۵۱۹۳۷۶۸
شرکت نفت و گاز پارس - روابط عمومی
۱۲۰۴۱۸

نوبت اول
آگهی مزایده اموال منقول
سازمان امور مالیاتی کشور
اداره کل امور مالیاتی استان آذربایجان غربی در نظر دارد
بنابر اختیارات حاصل از مقررات آیین‌نامه اجرایی موضوع ماده ۲۱۸ قانون مالیات‌های مستقیم و به منظور وصول بدهی‌های معوقه مالیاتی آقای مهدی مصطفی‌زاده سه فقره قبض انبار به‌شرح جدول ذیل متعلق به نامبرده و نزد اداره کل گمرک بازرگان که در قید بازداشت این اداره کل می‌باشد را با برگزاری مزایده عمومی به‌فروش برساند. لذا از کلیه افراد حقیقی و حقوقی متقاضی شرکت در مزایده دعوت می‌گردد جهت دریافت اوراق شرایط مزایده از تاریخ درج آگهی لغایت پایان وقت اداری روز شنبه مورخ ۱۴۰۰/۰۲/۲۵ به نشانی: ماکو، خیابان امام، طبقه اول، اتاق شماره ۱ مراجعه و جهت کسب اطلاعات بیشتر با شماره تلفن ۳۴۲۲۲۷۲۲-۰۴۴ تماس حاصل نمایند.

شماره قبض انبار	نوع کالا	وزن (کیلوگرم)	تعداد	شماره انبار	هزینه‌های گمرکی (ریال)	هزینه‌های انبارداری (ریال)	قیمت پایه (ریال)	میزان بدهی (ریال)
۱۳۰۷۶۱۵	شیر هیدرولیک روغن موتور	۶	۱	۲	۱,۳۲۶,۸۰۳	پس از بریده در مزایده فروش، از سوی گمرک بازرگان به‌صورت برمرز محاسبه و اعلام خواهد شد.	۵۰,۰۰۰,۰۰۰	۲,۳۴۵,۵۷۰,۱۸۸
۱۳۰۵۲۰۹	موادعالی تانسیو اکتیف	۲۰۰	۱	۵۵	۳۰,۶۱۸,۵۳۱		۳۰۰,۰۰۰,۰۰۰	
۱۳۱۲۶۷۴	بلبرینگ	۱۰	۱	۱۲	۵,۱۰۳,۰۸۸		۵۰,۰۰۰,۰۰۰	

آدرس محل وقوع اموال بازداشتی: ماکو - بازرگان - اداره کل گمرک بازرگان - انبار شماره ۱ (به‌شرح جدول فوق)
آخرین مهلت دریافت مدارک از متقاضیان شرکت در مزایده: پایان وقت اداری روز شنبه مورخ ۱۴۰۰/۰۲/۲۵ از مان برگزاری مزایده رأس ساعت ۱۰ صبح روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۰/۰۲/۲۶ در محل اتاق شماره ۱ اداره امور مالیاتی شهرستان ماکو واقع در خیابان امام خواهد بود.
توجه: کلیه هزینه‌های مربوطه به مورد مزایده به غیر از هزینه چاپ آگهی به‌عهده برنده مزایده می‌باشد.
ملاحظات: ۱- تودیع میزان ۱۰ درصد مبلغ کل پیشنهادی به‌شماره شبا IR470100004055000007580362 به‌نام اداره کل امور مالیاتی استان آذربایجان غربی با کد اقتصادی ۴۱۳۷۸۴۳۹۵۱۵ ۲- به پیشنهادات فاقد امضا، مشروط و مخدوش و پیشنهاداتی که بعد از مهلت مقرر واصل شود ترتیب اثر داده نخواهد شد.